

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dany Kostkové a soudkyň Mgr. Dity Francové a Mgr. Lucie Pšeničkové ve věci

Nezletilých: **K** [redacted] **Z** [redacted], narozená dne [redacted]
J [redacted] **Z** [redacted], narozený dne [redacted]
oba bytem [redacted]
zastoupených kolizním opatrovníkem Městem [redacted]
[redacted]

dětí rodičů: **A** [redacted] **J** [redacted], narozená dne [redacted]
bytem **A** [redacted]
zastoupena advokátkou Mgr. Ivou Němcovou
sídlem Škroupová 441/12, 500 02 Hradec Králové

J [redacted] **Z** [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Danou Kořínkovou, Ph.D., LL.M.
sídlem Sokolovská 47/73, 186 00 Praha 8

o úpravu poměrů, o odvolání otce a matky proti rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 17. 2. 2023, č. j. 0 Nc 29078/2022 - 128

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích II. a III. mění tak, že otec je povinen přispívat s účinností od 1. 5. 2022 na výživu nezletilé **K** [redacted] částkou 20 000 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem v částce 13 000 Kč měsíčně k rukám

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zahradníková

matky a v částce 7 000 Kč měsíčně na spořicí účet nezletilé, který je matka povinna ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku založit a otce o založení informovat.

Otec je povinen přispívat s účinností od 1. 5. 2022 na výživu nezletilého J. [redacted] částkou 19 000 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem v částce 12 000 Kč měsíčně k rukám matky a v částce 7 000 Kč měsíčně na spořicí účet nezletilého, který je matka povinna ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku založit a otce o založení informovat.

Dlužné výživné pro nezletilou K. [redacted] za dobu od 1. 5. 2022 do 30. 11. 2023 v celkové výši 325 500 Kč je otec povinen zaplatit do patnácti dnů od právní moci rozsudku v částce 192 000 Kč k rukám matky a v částce 133 000 Kč na spořicí účet nezletilé, který je matka povinna ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku založit a otce o založení informovat.

Dlužné výživné pro nezletilého J. [redacted] za dobu od 1. 5. 2022 do 30. 11. 2023 v celkové výši 315 500 Kč je otec povinen zaplatit do patnácti dnů od právní moci rozsudku v částce 182 000 Kč k rukám matky a v částce 133 000 Kč na spořicí účet nezletilého, který je matka povinna ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku založit a otce o založení informovat.

- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku IV. mění tak, že otec je oprávněn stýkat se s nezletilými v každém lichém kalendářním týdnu od čtvrtka od 7.45 hodin do neděle do 17.00 hodin a v každém sudém kalendářním týdnu od středy od 7.45 hodin do čtvrtka do 17.00 hodin s tím, že otec si nezletilé převezme a po skončení styku předá ve školním zařízení a v případě absence nezletilých ve školním zařízení nezletilé převezme a po skončení styku předá v bydlišti matky.

Tato běžná úprava styku je v době školních prázdnin nahrazena tak, že otec je oprávněn se s nezletilými stýkat

- o letních prázdninách vždy od první a třetí soboty v měsíci červenci a od první a třetí soboty v měsíci srpnu od 9.00 hodin do bezprostředně následující soboty do 9.00 hodin
- o vánočních prázdninách v lichém kalendářním roce od 26. 12. od 9.00 hodin do 2. 1. následujícího roku do 17.00 hodin a v každém sudém kalendářním roce od 23. 12. od 9.00 hodin do 26. 12. do 9.00 hodin

s tím, že otec si nezletilé převezme ke styku a po skončení styku nezletilé předá zpět matce v místě jejího bydliště

a s tím, že zvláštní režim styku má přednost před běžným režimem styku, který jím bude na počátku přerušen, a na který bude běžný styk na jeho konci navazovat.

- III. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. potvrzuje.

- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně svěřil nezletilou K. [redacted] a nezletilého J. [redacted] do péče matky (výrok I.). Otcí stanovil povinnost přispívat na výživu nezletilé K. [redacted] částkou 4 000 Kč měsíčně a na výživu nezletilého J. [redacted] částkou 3 000 Kč měsíčně, splatnými vždy do každého patnáctého dne v měsíci předem k rukám matky, počínaje měsícem květnem 2022 (výrok II.). Dlužné výživné za dobu od 1. 5. 2022 do 28. 2. 2023 v celkové výši 20 000 Kč pro nezletilou K. [redacted] a 12 000 Kč pro nezletilého J. [redacted] uložil otcí zaplatit k rukám matky do 31. 10. 2023 (výrok III.). Styk otce s nezletilými upravil v každém sudém týdnu v roce od pátku od 9.00 hodin do pondělí do 17.00 hodin a v každém lichém týdnu v roce od středy od 9.00 hodin do čtvrtka do 17.00, o vánočních prázdninách každý lichý rok od 23. 12. od 9.00 hodin do

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zahradníková

25. 12. do 17.00 hodin a každý sudý rok od 26. 12. od 9.00 hodin do 1. 1. následujícího roku do 17.00 hodin (výrok IV.). O nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu (výrok V.).

2. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že dle jeho zjištění mají oba rodiče předpoklady a podmínky pro to, aby se o své děti dobře starali. Matku nijak neomezuje její zdravotní stav a otce nijak neomezují jeho podnikatelské aktivity, s ohledem na nízký věk dětí však pokládal za vhodnější svěřit děti do výlučné péče matky. Výživné stanovil ve výši 4 000 Kč měsíčně pro nezletilou K. [redacted] a ve výši 3 000 Kč měsíčně pro nezletilého J. [redacted], protože tyto částky odpovídají, jak potřebám dětí jejich věku, tak příjmům otce z podnikání a výši jeho dluhu vzniklého v době covidu. Určil pak výši dluhu, která otci na výživném pro nezletilé vznikla za dobu od května 2022 do února 2023, přičemž dluh umožnil otci zaplatit v delší než v zákonné lhůtě, konkrétně do 31. 10. 2023. Vzhledem ke svěřením nezletilých do péče matky, pak považoval za nutné upravit i styk otce s nezletilými dětmi v rozsahu běžného a vánočního styku. Soud nastavil styk ve výroku stanoveným způsobem, neboť dospěl k tomu, že zde nejsou žádné skutečnosti, které by bránily širokému styku otce s dětmi.
3. Proti tomuto rozsudku podal odvolání otec. Otec namítl, že rozhodnutí soudu prvního stupně postrádá dostatečné a přesvědčivé odůvodnění svěřením nezletilých do výlučné péče matky, když dle soudu mají oba rodiče předpoklady a podmínky pro to, aby se o děti řádně starali. Pouhé konstatování, že s ohledem na věk dětí pokládá svěřením nezletilých do výlučné péče matky za vhodnější, nepostačuje. Rozhodnutí o svěřením nezletilých dětí do výlučné péče matky vnímá otec za takové situace jako překvapivé a diskriminační. Rozhodnutí o svěřením nezletilých do výlučné péče matky postavené jen na nízkém věku nezletilých je v příkrém rozporu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu ČR, dle kterého soudy nemohou vyloučit střídavou péči pouze s obecným odkazem na nižší věk dítěte, ledaže se jedná o dítě závislé na matce z důvodu kojení. Soudy jsou dle Ústavního soudu ČR povinny odůvodnit, z jakých konkrétních příčin je v daném případě kritérium nízkého věku jako překážka střídavé péče aplikována. Otec uvedl, že byt' bývá obvyklé do doby dosažení tří let věku dítěte, že dominantním pečujícím rodičem je matka, v tomto konkrétním případě tomu tak není, neboť než se matka s dětmi odstěhovala ze společné domácnosti, otec se o děti staral minimálně na stejné úrovni jako matka (a v době matčiny zdravotní problémy zastával veškerou potřebnou péči o děti). Nezletilá K. [redacted] ani nezletilý J. [redacted] nejsou citově fixováni pouze na matku a u obou lze tedy střídavou péči realizovat. Otec se o ně staral od narození, zvládá o ně pečovat bez jakýchkoliv problémů, a to i v době nemoci (včetně návštěv lékaře apod.). Nezletilí jsou na otce zvyklí, mají s ním vybudován krásný vztah a dle otce tak není dán žádný důvod pro jejich svěřením do péče matky. Argument matky, že nezletilá K. [redacted] špatně nese, pokud je vyloučena kvůli péči otce z akcí pořádaných mateřskou školou, není podstatný, neboť ústavně zaručeným právem dítěte je rozvíjet vztahy s oběma svými rodiči, nikoliv navštěvovat každý den mateřskou školu. Jakkoliv je předškolní vzdělávání a socializace v kolektivu dítěti prospěšná, nelze ji stavět nad hodnotu vztahu dítěte s jeho rodičem. Dle otce není významný ani argument matky, že otci byl umožněn relativně široký styk s dětmi, neboť rozšířený styk a střídavá péče nejsou rozhodně instituty rovnocenné. Především z psychologického hlediska a z hlediska celkového dopadu na rodinu je mezi výlučnou a střídavou péčí podstatný rozdíl. Stanovení střídavé péče, ať už je nastavena symetricky nebo asymetricky, znamená naprosto rovné postavení rodičů, zatímco výlučná péče v sobě nese, že jeden z rodičů „je ten důležitější“ a ten druhý má „pouhý styk“ s dítětem. Otec je přesvědčen, že soud prvního stupně dle otce nerozhodl v nejlepším zájmu dětí a že nedostatečnou měrou chránil jeho právo na rodičovskou výchovu a péči. Navrhl proto, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že nezletilé svěří do symetrické střídavé péče rodičů s týdenním režimem střídání a se zvláštním zcela rovnoměrným rozvržením péče i v době prázdnin (v době letních prázdnin ve čtrnáctidenních cyklech střídání) a otci i matce stanoví povinnost přispívat na výživu nezletilé K. [redacted] částkou 3 500 Kč měsíčně a na výživu nezletilého J. [redacted] částkou

2 500 Kč měsíčně a určí, že matce i otci vznikl dluh na výživném za celé rozhodné období ve výši 1 000 Kč měsíčně.

4. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolání také matka. Ačkoliv své odvolání směřovala výslovně do celého rozsudku, je z jeho obsahu patrné, že napadá pouze výroky II., III. IV. a V. Matka navrhuje potvrdit výrok o svěřeni nezletilých do její výlučné péče a domáhá se změny rozhodnutí v části upravující styk otce s nezletilými a v části upravující výživné otce. Matka nesouhlasí s úpravou běžného styku otce s nezletilými v pondělí navazujícím na jeho víkendový styk, neboť otec je pracovním značně zaneprázdněn, provozuje celkem pět dětských koutků v Praze (2x), Kladně, Plzni a Chomutově, nezletilé vozí často s sebou a ti pak tráví mnoho času na cestách. Nezletilí tedy cestují nejen mezi rodiči, ale ještě cestují s otcem jako batůžek, když otec pracuje a objíždí své provozovny. Nezletilým neustálé stěhování a cestování s otcem nespokojí a dle matky by bylo lepší, aby si nezletilá K. (od září 2023 i nezletilý J.) v pondělí užila školku, kde je spokojená, a která pro ni představuje stabilitu, když styk nezletilých s otcem je zajištěn dostatečně (pět celých dnů) a matka nemá problém umožnit styk nezletilých s otcem i v pondělí odpoledne po školce. Matka pak nesouhlasí s rozhodnutím o úpravě styku v době vánočních prázdnin, neboť stávající úprava by nastavila styk otce dva roky po sobě styk s nezletilými o vánočních svátcích. Otec strávil s dětmi vánoční svátky v roce 2022 a matka proto navrhuje, aby byl styk v tomto období nastaven tak, aby ona měla možnost s dětmi strávit vánoční svátky v roce 2023, tj. v každém lichém roce, nikoliv v roce sudém, jak rozhodl soud prvního stupně. Matka dále namítla, že soud prvního stupně se zcela nepochopitelně spokojil s tvrzením otce, že jeho příjem činí 30 000 Kč měsíčně, které otec ničím nedoložil. To vše za situace, kdy otec je jediným společníkem a jednatelem společnosti s.r.o. a opakovaně před soudem nemluvil pravdu, když uváděl ponížené počty zaměstnanců (různé je měnil), nižší příjmy zaměstnanců, než které jsou pravidelně inzerovány, a příjmy své. Matka proto navrhla, aby odvolací soud po doplněném dokazování potvrdil rozsudek soudu prvního stupně o svěřeni nezletilých do její péče a dále změnil rozsudek v části upravující styk nezletilých s otcem a v části upravující výživné. Navrhla, aby běžný styk nezletilých s otcem byl upraven v lichém týdnu vždy v pondělí odpoledne a od pátku od 12.00 hodin do neděle do 17.00 hodin a v sudém týdnu od středy od 12.00 hodin do čtvrtka do 17.00 hodin a prázdninový styk byl upraven v době vánočních prázdnin tak, že v sudém roce bude probíhat od 23. 12. od 17.00 hodin do 25. 12. do 17. 00 hodin a v lichém roce od 25. 12. od 17.00 hodin do 27. 12. do 17.00 hodin. Styk v době letních prázdnin matka nepovažuje za nutné upravovat, neboť matka má za to, že v tomto směru jsou rodiče schopni dohody. Pro případ úpravy styku i v tomto období navrhla upravit styk otce v týdenních, nikoliv čtrnáctidenních úsecích. Rozhodnutí o výživném ponechala matka zcela na úvaze odvolacího soudu s tím, že pro případ svěřeni nezletilých do střídavé péče rodičů by měl odvolací soud stanovit dluh na výživném pouze otci, nikoliv matce, neboť matka dosahuje jen příjmu v podobě rodičovského příspěvku a svou vyživovací povinnost si splnila výkonem osobní péče o nezletilé v rozsahu širším než otec.
5. Opatrovník ve svém vyjádření k odvolání rodičů uvedl, že je nutné vycházet z toho, že oba rodiče mají právo pečovat o děti a podílet se na jejich výchově v zásadě stejnou měrou, a že je zapotřebí, aby oba rodiče byli co možná nejvíce emočně i fyzicky dostupní svým dětem, aby se vzájemné citové vazby mezi rodiči a dětmi prohlubovaly. Jelikož bylo v řízení zjištěno, že oba rodiče mají dobré výchovné předpoklady a oba mají zájem péči o děti zajišťovat, měli by být nezletilí svěřeni do rovnoměrné střídavé péče rodičů, avšak s ohledem na jejich nízký věk by měli mít vždy uprostřed týdne péče jednoho rodiče možnost styku s rodičem druhým. S ohledem na zjištěné příjmy rodičů pak opatrovník navrhl stanovit výživné otci pro nezletilou K. ve výši 6 000 Kč měsíčně a pro nezletilého J. ve výši 5 500 Kč měsíčně a matce pro nezletilou K. ve výši 900 Kč měsíčně a pro nezletilého J. ve výši 600 Kč měsíčně s tím, že dlužné výživné by bylo stanoveno pouze otci.
6. Otec ve svém vyjádření k odvolání matky uvedl svůj názor na některá tvrzení matky o jeho chování k ní a uvedl, že setrvává na svém odvolacím návrhu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zahradníková

7. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadený rozsudek, jakož i řízení, které mu předcházelo, v intencích ustanovení § 28 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“), podle ustanovení § 212 a § 212a odst. 1 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) a dospěl k závěru, že odvolání otce není důvodné, odvolání matky však ano a rozhodnutí soudu prvního stupně je nutné částečně změnit.
8. Soud prvního stupně učinil na základě provedeného dokazování následující skutková zjištění. Rodiče nejsou manželé, od května 2022 žijí odděleně. Matce byla v lednu 2022 diagnostikována roztroušená skleróza, její zdravotní stav je však stabilizovaný a nijak ji neomezuje v plnohodnotné péči o děti. Matka žije s nezletilými od odchodu ze společné domácnosti v domě svých rodičů ve [REDAKCE]. Na bydlení přispívá rodičům částkou 2 000 Kč měsíčně. Matčin příjem tvoří pouze rodičovský příspěvek ve výši 9 500 Kč měsíčně. Otec žije v samostatné bytové jednotce 4+1 v domě své matky v [REDAKCE]. Otec podniká. Je jediným jednatelem a jediným společníkem společnosti [REDAKCE] s.r.o. a jedním ze společníků (podíl 50%) a jednatelem společnosti [REDAKCE] s.r.o. (správně [REDAKCE] s.r.o.), která však nevyvíjí žádnou činnost. Otec provozuje celkem 5 dětských koutků v Praze (2x), Kladně, Plzni a Chomutově. Jeho celkový příjem z této činnosti činí cca 30 000 Kč měsíčně (odměna jednatele ve společnosti [REDAKCE] s.r.o. 17 222 Kč čistého měsíčně + podíl na zisku této společnosti a benefity v podobě používání služebního vozidla a mobilu). Otec má v důsledku ztrát z doby covidové dluhy ve výši 1 500 000 Kč, které postupně splácí. Zaměstnává pět osob na hlavní pracovní poměr a pět osob pro něho pracuje na základě dohody o provedení práce. Od června 2022 platí otec na děti výživné celkem 4 000 Kč měsíčně a od února 2023 celkem 5 000 Kč měsíčně. Otec se s nezletilými stýká v sudém týdnu od pátku do neděle a v lichém týdnu od středy do čtvrtka. Oba rodiče mají se svými dětmi vybudován velmi pěkný vztah, oba jsou připraveni a schopni se o děti řádně postarat. Nezletilá K [REDAKCE] navštěvuje Materskou školu v [REDAKCE]. Nezletilý J [REDAKCE] je doposud v celodenní péči matky.
9. Odvolací soud považoval soudem prvního stupně zjištěný skutkový stav za zcela nedostatečný ohledně příjmů otce z jeho podnikatelské činnosti, v ostatním hodnotil zjištěný skutkový stav jako v zásadě dostatečný a správný. Dokazování proto zaměřil primárně na příjmy otce a na případné změny v poměrech účastníků od doby vyhlášení rozsudku.
10. Z potvrzení společnosti [REDAKCE] s.r.o. odvolací soud zjistil, že otcův průměrný čistý měsíční příjem činil v roce 2022 celkem 17 196 Kč a v roce 2023 činil 18 410 Kč.
11. Z přiznání k dani z příjmu společnosti [REDAKCE] s.r.o. za rok 2022 odvolací soud zjistil, že tato společnost vykázala v daném roce roční úhrn čistého obrátu 35 270 Kč a její podnikání skončilo ve ztrátě -517 Kč.
12. Z přiznání k dani z příjmu společnosti [REDAKCE] s.r.o. za rok 2022 odvolací soud zjistil, že tato společnost vykázala v daném roce roční úhrn čistého obrátu 5 225 508 Kč, čtyři zaměstnance a zisk ve výši 40 127 Kč. Společnost uplatnila daňové odpisy ve výši 95 162 Kč.
13. Ze zprávy Raiffeisenbank, a.s. ze dne 4. 10. 2023 odvolací soud zjistil, že otec má vedeny u této banky celkem tři účty. Ke dni 2. 10. 2023 vykazuje běžný účet č. [REDAKCE] zůstatek 270 984,57 Kč a běžný účet č. [REDAKCE] zůstatek 2 008 291,01 Kč, spořicí účet vykazuje zůstatek 21 373,29 Kč.
14. Z výpisu běžného účtu č. [REDAKCE] za dobu od 1. 5. 2022 do 30. 9. 2023 odvolací soud zjistil, že na tento účet přichází každý měsíc od společnosti [REDAKCE] s.r.o. ve dvou platbách celkem 10 577 Kč (5 000 Kč a 5 577 Kč) a každý měsíc je z tohoto účtu splácen úvěr částkou cca 2 800 Kč. Počáteční zůstatek na účtu činil 138 572 Kč, konečný zůstatek činí 270 985 Kč.
15. Z výpisu běžného účtu č. [REDAKCE] za dobu od 1. 5. 2022 do 30. 9. 2023 odvolací soud zjistil, že počáteční zůstatek na účtu činil 940 750 Kč, konečný zůstatek činí 2 008 291 Kč. Z tohoto účtu je hrazeno otcem výživné (v květnu 2022 – 0 Kč, od června 2022 – 4 000 Kč, od

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zahradníková

února 2023 – 5 000 Kč a od března 2023 – 7 000 Kč). Za celé sledované období nebyla na účet připsána jakákoliv platba od společnosti [redacted] s.r.o. (popř. [redacted] s.r.o.). Na účet bylo připsáno celkem 2 775 686 Kč (v průměru cca 163 000 Kč měsíčně), z toho hotovostní vklady otce činí celkem 2 062 869 Kč (v průměru cca 121 000 Kč měsíčně), platby od P [redacted] Š [redacted] celkem 143 059 Kč a 500 000 Kč dne 16. 2. 2023 připsáno na účet bez bližšího určení (čerpání úvěru). Zbytek příjmových plateb ve výši cca 70 000 Kč jsou jednorázové platby od různých plátců nejasného původu. Celkové příjmy bez vyčerpaného úvěru tak činí 2 225 686 Kč, tj. v průměru 133 863 Kč měsíčně. Z účtu je patrné, že otec převedl na účet společnosti [redacted] s.r.o. postupně celkem 648 000 Kč, tj. v průměru 38 117 Kč měsíčně. Dne 27. 3. 2023 otec převedl na účet u UniCredit Bank s označením „nemovitostní fond, dluhopisy, repo fond“ částku 500 000 Kč a počínaje od března 2023 na stejný účet pravidelně posílá 3 000 Kč s označením „renta“. Od března 2023 otec také splácí úvěr částkou 8 694 Kč měsíčně. Z účtu jsou patrné za celé období jen zcela minimální výdaje na běžné nákupy potravin, drogerie, apod., konkrétně v průměrné výši cca 1 200 Kč měsíčně. Platby osobního charakteru (servis vozu, platby advokáta, platby za obědy otce ze školní jídelny, platby kartou nezahrnující potraviny apod.) činily cca 315 568 Kč, tj. v průměru cca 18 500 Kč měsíčně. Z účtu je pak patrné, že od 1. 5. 2023 (tj. bezprostředně poté, co matka v rámci odvolání navrhla vyžádat výpisy z účtu otce) se příjmy propadly na minimum (příjmy za celé sledované období, a to bez čerpaného úvěru 500 000 Kč, činily celkem 2 275 686 Kč, z toho od 1. 5. 2022 do 30. 4. 2023 celkem 2 212 901 Kč a od 1. 5. 2023 do 30. 9. 2023 jen 62 785 Kč).

16. Z výpisu spořicího účtu otce č. [redacted] za dobu od 1. 5. 2022 do 30. 9. 2023 odvolací soud zjistil, že počáteční zůstatek činil 0 Kč a konečný zůstatek činil 21 373,29 Kč.
17. Návrh matky na doplnění dokazování výpisem z registru vozidel, výplatnicemi otce a zprávou České spořitelny, a.s. odvolací soud zamítl jako nedůvodný, neboť považoval příjmové a majetkové poměry za prokázané způsobem dostatečným pro rozhodnutí o výši výživného.
18. Skutkový stav zjištěný soudem prvního stupně doznal na základě dokazování doplněného odvolacím soudem v otázce příjmů otce velmi významných změn, když bylo prokázáno, že otcovy příjmy jsou několikanásobně vyšší, než otec deklaruje. Bez vyčerpaného úvěru otec vykázal na svém účtu za dobu od 1. 5. 2022 do 30. 9. 2023 příjmy v celkové výši 2 275 686 Kč, tj. v průměru cca 134 000 Kč. Z toho za dobu od 1. 5. 2022 do 30. 4. 2023 činily příjmy celkem 2 212 901 Kč, tj. v průměru cca 184 000 Kč. Do společnosti [redacted] s.r.o. otec zaslal za celé rozhodné období 648 000 Kč. Do investičních fondů, popř. obdobných produktů vložil 500 000 Kč a od března 2023 pravidelně na investici vkládá 3 000 Kč měsíčně. Z těchto svých příjmů otec vynakládá zcela zanedbatelné výdaje na úhradu svých základních životních potřeb a na úhradu potřeb nezletilých v době jeho péče (max. 1 200 Kč měsíčně) a na běžný chod jeho domácnosti, na platby energií, volnočasových aktivit apod., což svědčí pro to, že otec má k úhradě těchto nezbytných i zbytných, ale obvyklých výdajů další finanční prostředky. Příjmy otce má tedy soud za prokázané (i při úvaze o tom, že částky směřující do společnosti [redacted] s.r.o. kryjí jen podnikatelské výdaje, a při současné úvaze, že otec musí minimálně 15 000 Kč měsíčně utratit za potraviny, pohonné hmoty, potřeby do domácnosti či potřeby dětí) minimálně ve výši cca 150 000 - 160 000 Kč měsíčně. Příjem matky nadále tvoří pouze rodičovský příspěvek, který s ohledem na oddálení nástupu nezletilého J [redacted] do mateřské školy a z důvodu rozložení zbývající nevyčerpané částky rodičovského příspěvku na delší období klesl od července 2023 na 7 000 Kč měsíčně a od září 2023 na necelé 4 000 Kč měsíčně.
19. Podle § 908 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a § 907 použijí obdobně.
20. Podle § 906 odst. 1, 2 o.z. má-li být rozhodnuto o rozvodu manželství rodičů dítěte, soud nejprve určí, jak bude každý z rodičů napříště o dítě pečovat, a to s uvážením zájmu dítěte; s tímto zřetelem se od souhlasného stanoviska rodičů soud odchýlí jen tehdy, vyžaduje-li to zájem dítěte.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zahradníková

Soud vezme v úvahu nejen vztah dítěte ke každému z rodičů, ale také jeho vztah k sourozencům, popřípadě i k prarodičům. Soud může rozhodnout i tak, že schválí dohodu rodičů, ledaže je zřejmé, že dohodnutý způsob výkonu rodičovské odpovědnosti není v souladu se zájmem dítěte.

21. Podle § 907 1, 2 a 3 o.z. soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili. Při rozhodování o svěřeni do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje. Soud při rozhodování o svěřeni dítěte do péče dbá rovněž na právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi, na právo druhého rodiče, jemuž dítě nebude svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti, dále soud bere zřetel rovněž ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem.
22. Základním kritériem při rozhodování ve věcech péče o nezletilé je jednoznačně zásada nejlepšího zájmu dítěte ve smyslu čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte, jenž musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti a rozhodování týkající se dětí. V souladu se zásadou nejlepšího zájmu dítěte Ústavní soud opakovaně ve svých rozhodnutích shrnul základní kritéria rozhodování o péči o nezletilé. Mezi kritéria, která musí obecné soudy z hlediska nutnosti rozhodovat v nejlepšího zájmu dítěte v řízení o úpravě výchovných poměrů vzít v potaz, tak patří zejména existence pokrevního pouta mezi dítětem a o jeho svěřeni do péče usilující osobou; míra zachování identity dítěte a jeho rodinných vazeb v případě jeho svěřeni do péče té které osoby; schopnost osoby usilující o svěřeni dítěte do péče zajistit jeho vývoj a fyzické, vzdělávací, emocionální, materiální a jiné potřeby a přání dítěte. V případě, že jeden z rodičů naplňuje tato kritéria výrazně lépe, je zpravidla v zájmu dítěte, aby bylo svěřeno do péče tohoto rodiče. V případě, že oba rodiče naplňují tato kritéria zhruba stejnou měrou, je třeba vycházet z premisy, že zájmem dítěte je, aby bylo v péči obou rodičů.
23. V tomto konkrétním případě odvolací soud nezjistil skutečnosti, na základě kterých by učinil závěr, že matka či otec naplňují shora uvedená kritéria významně lépe než rodič druhý. Vnímá však, že u otce je na rozdíl od matky patrné, že není schopen matku respektovat jako rovnocenného rodiče a snaží se zneužívat některé skutečnosti či situace v neprospěch matky a k vytvoření určitého tlaku na matku ve snaze dosáhnout jím sledovaného cíle, tj. střídavé péče rodičů. Pro takový závěr svědčí to, že v řízení naznačuje určité nedostatky v její péči, zpochybňuje její schopnost se o nezletilé plnohodnotně starat s ohledem na své zdravotní problémy a matce se snaží ztížit i její finanční situaci po rozchodu tím, že na výživu dětí přispívá i přes své velmi dobré finanční zajištění nedostatečně, na úhradě potřeb dětí se nad rámec výživného nepodílí ničím, věci pořízené nezletilým neumožňuje užívat i v době péče matky apod., matce však současně vytýká nedostatečné materiální zabezpečení dětí. Otec pak bez zjevného objektivně daného důvodu ztěžuje matce možnost zažádat o sociální dávky či nastoupit do zaměstnání a zajistit si tak vlastní příjem, což činí obstrukcemi v podobě neudělení souhlasu s nástupem nezletilého J. [redacted] do mateřské školy či odmítnutím podpisu na žádosti o přiznání dávek.
24. Odvolací soud nemá stejně jako soud prvního stupně důvod pochybovat o tom, že otec i matka jsou schopni zajistit faktickou péči o nezletilé, že jim jsou schopni zajistit vhodné zázemí, pokrývat jejich stravovací či hygienické potřeby a nemá žádnou pochybnost ani o tom, že oba mají obě děti velmi rádi, mají s nimi navázán silný citový vztah a mají skutečný zájem o nezletilé

pečovat v co nejširší míře. U otce však vnímá, že otec nesleduje primárně nejlepší zájem dětí, ale spíše zájem svůj. On nehledá pro děti nevhodnější formu péče za aktuálně daných okolností, on hledá formu péče, která není ve vztahu k matce „prohrou“. Proto se domáhá střídavé péče, ideálně symetrické, v nejhorším případě asymetrické, nepřipouští však výlučnou péči matky s jemu upraveným stykem, protože jak sám uvádí ve svém odvolání, výlučná péče v sobě nese to, že jeden z rodičů „je ten důležitější“, zatímco ten druhý má „pouhý styk“. A otec nechce, aby byl on „ten méně důležitý“.

25. Tento postoj otce prosakuje do celého opatrovnického řízení, když otec ačkoliv má od ukončení soužití rodičů, tj. od května 2022, kdy byly nezletilé K██████ necelé tři roky a nezletilému J██████ byl přibližně rok a půl, možnost pečovat o nezletilé ve velmi širokém (s ohledem na nízký věk dětí až neobvykle širokém) rozsahu, trvá na střídavé péči v režimu sedm dní péče matky, sedm dní péče otce, protože ten považuje za spravedlivý. V situaci, kdy matka byla s dětmi na rodičovské dovolené od narození obou dětí a s výjimkou několika měsíců na počátku roku 2022, kdy byla v péči o nezletilé ze zdravotních důvodů do určité míry omezena, o děti v převažující míře pečovala i v době společného soužití rodičů, a v situaci, kdy otec vykonává svou podnikatelskou činnost v provozovnách mimo své bydliště a není objektivně v jeho možnostech poskytovat dětem tak útlého věku stejně intenzivní pozornost a péči nezatíženou nadměrným cestováním či jinými pracovními povinnostmi jako matka na rodičovské dovolené, by přitom bylo sice možné takový otcem preferovaný režim péče rodičů považovat za „spravedlivý“, rozhodně by však nebyl takový režim péče u dětí tak útlého věku příliš citlivý k jejich vývojovým a emocionálním potřebám.
26. Střídání péče po týdnu hodnotí odvolací soud obecně u dětí předškolního věku jako nevhodné a necitlivé, neboť týdenní odloučení od rodiče, který byl doposud primárním vychovatelem a trávil s dítětem téměř nepřetržitě svůj čas (v praxi zpravidla matka, která je s dětmi od narození po dobu cca 3 let na rodičovské dovolené), je pro dítě příliš dlouhé, vyvolávající velmi často stesk po rodiči a následně zpravidla i zvýšenou potřebu osobního kontaktu s tímto rodičem či dokonce separační úzkost. Pokud jsou pro střídavou péči u dětí útlého věku splněny podmínky a je právě v jejich případě střídavá péče rodičů vyhodnocena jako vhodný model péče, je pak v zájmu těchto dětí upravit střídavou péči jako asymetrickou střídavou péči mírně vychýlenou ve prospěch doposud převažujícího pečovatele nebo jako symetrickou střídavou péči, avšak s krátkými 2-4 denními intervaly střídání.
27. Odvolací soud se v situaci, kdy čtyři (resp. tři) základní kritéria naplňují rodiče nezletilé K██████ a nezletilého J██████ i přes shora uvedené výhrady k přístupu otce v zásadě velmi obdobnou měrou, se nejprve ve svých úvahách přikláněl k nastavení asymetrické střídavé péče rodičů s mírným vychýlením péče ve prospěch péče matky, nicméně po provedeném dokazování, které ukázalo, že otec není (alespoň prozatím) schopen postavit zájem dětí nad svůj osobní zájem matku alespoň po finanční stránce významným způsobem znevýhodnit, názor změnil. Provedené dokazování totiž ukázalo, že otcovy příjmy jsou několikanásobně vyšší než příjem matky, který mj. pro obstrukční jednání otce, je nadále tvořen jen rodičovským příspěvkem (navíc aktuálně poníženým dokonce na pouhých 3 800 Kč měsíčně), a dokonce i několikanásobně vyšší než jeho příjmy před soudem tvrzené, otec přesto po matčině odchodu ze společné domácnosti na výživu dětí nejprve dva měsíce nepřispěl ničím a následně přispíval na obě děti v součtu 4 000 Kč měsíčně (v únoru 2023 v součtu 5 000 Kč) a až od března 2023 částkou 7 000 Kč měsíčně, která byla schopna pokrýt alespoň náklady dětí na jejich základní životní potřeby, a ničím jiným na potřeby dětí nepřispěl a dětem v době péče matky neumožnil jakkoliv profitovat z jeho velmi dobrých finančních možností a životní úrovně. V takové situaci lze jen stěží předpokládat, že otec bude v případě střídavé péče rodičů ochoten přistupovat k plnění své vyživovací povinnosti (zde myšleno zejména z pohledu nutného podílu na úhradě potřeb dětí nekaždodenního charakteru nad rámec výživného hrazeného k rukám druhého rodiče) v souladu s poměrem rozdílných příjmů rodičů a bude schopen zájem dětí postavit nad svůj zájem matce spolupráci s ním znepríjemňovat. S ohledem na tento otcův až nepochopitelný přístup se odvolacímu soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zahradníková

nejeví alespoň pro tentokrát jako v nejlepším zájmu dětí nastavit péči jako střídavou, když střídavá péče rodičů zajišťuje sice rodičům široký podíl péče obou rodičů, nicméně vyžaduje současně od obou rodičů schopnost spolupracovat a komunikovat i v praktických a finančních věcech dětí tak, aby střídavá péče byla pro dítě skutečně přínosem nikoli jeho uvržením do prostředí konfliktů a napětí mezi rodiči vyvolaných i v oblastech ryze praktických jako je např. financování potřeb dětí.

28. Odvolací soud je přesvědčen, že v danou chvíli je v zájmu nezletilých, aby byly eliminovány v co nejširší míře oblasti, v nichž by mohly mezi rodiči vznikat problémy, které by mohly vést ke zvýšení napětí mezi rodiči a jejich vzájemné animozity a ve svém důsledku poznamenat negativně především život nezletilých dětí nucených vyrůstat v sobě navzájem zneprátených prostředích.
29. Odvolací soud do budoucna nevyklučuje střídavou péči rodičů a je přesvědčen, že v případě, že otec bude schopen v budoucnu s matkou spolupracovat a komunikovat otevřeně a prokáže ochotu podílet se na finančním i nefinančním zajišťování potřeb dětí, bude dán prostor pro to, aby byla u obou dětí nastavena střídavá péče rodičů.
30. Ačkoliv se odvolací soud právě ze shora uvedených důvodů přiklonil pro tentokrát i přes svůj původní záměr k soudu prvního stupně a k nastavení výlučné péče matky, rozhodně tím nechtěl stejně jako soud prvního stupně upřít otci právo podílet se v co nejširší možné míře na výkonu osobní péče o nezletilé, neboť ve vztahu otce a dětí nevnímá ani on jakákoliv negativa a nepovažuje za nutné jeho osobní péči o nezletilé omezovat z jiných důvodů než z důvodu stále velmi útlého věku dětí (viz odůvodnění shora) a tím vyvolané potřeby odloučení od matky (a de facto i otce) jen na kratší úseky v rozsahu dvou až čtyř dnů. Styk otce proto upravil stejně jako soud prvního stupně ve dvou blocích po dvou a čtyřech dnech, tj. celkově v rozsahu šesti dnů v rámci čtrnáctidenního cyklu. Při konkrétní úpravě vycházel z toho, že je nutné matce i otci zachovat možnost osobního styku s dětmi v době uceleného víkendu a zároveň nastavit styk v intervalech, které umožní dětem adaptaci na změnu prostředí, zároveň však nebudou příliš dlouhé, aby nezletilé zbytečně nezatěžovaly steskem po druhém rodiči. Soudem prvního stupně upravený styk vnímal jako ne zcela vhodný v tom směru, že víkendový styk otce s nezletilými by měl dle této úpravy skončit v liché pondělí v 17.00 hodin a druhý blok styku otce s nezletilými by měl začít již za necelých 48 hodin, tj. v lichou středu v 9.00 hodin, což by bylo pro nezletilé s ohledem na potřebu saturovat osobní kontakt s matkou pro nezletilé nekomfortní.
31. Kromě běžného styku nezletilých s otcem pak vnímal odvolací soud jako potřebné upravit i styk v době vánočních a letních prázdnin, které mají svůj význam i pro děti předškolního věku. S ohledem na vývoj řízení totiž nepovažoval za příliš věrohodné tvrzení matky, že rodiče jsou schopni minimálně o styku v době letních prázdnin dospět k dohodě, když i z vyjádření rodičů před odvolacím soudem bylo patrné, že každý z rodičů má jinou představu o délce doby, po kterou budou děti s jedním z rodičů bez přerušení. Odvolací soud proto upravil formou svého rozhodnutí nejen styk otce v době vánočních prázdnin, ale i v době prázdnin letních. V obou těchto obdobích nastavil styk otce s nezletilými dětmi tak, aby měli oba rodiče možnost strávit s dětmi stejný čas v době prázdninového režimu nezatíženého zpravidla pracovními či školními povinnostmi (v budoucnu) dětí. S ohledem na nízký věk nezletilých se přiklonil k návrhu matky upravit styk v době letních prázdnin alespoň v tuto chvíli jen v týdenních intervalech, nikoliv v intervalech čtrnáctidenních, neboť vnímá odloučení dětí od jednoho z rodičů na čtrnáct dní jako prozatím nepřiměřené a zbytečně zatěžující.
32. Odvolací soud pak podrobil přezkumu rovněž odvoláním rodičů napadené rozhodnutí o výživném pro obě nezletilé děti.
33. Ohledně výživného odvolací soud připomíná, že vyživovací povinnost je dána ex lege, kdy obvyklým způsobem plnění je stav, kdy dítě žije ve společné domácnosti rodičů a výživné je plněno v naturální formě. Soud ke stanovení konkrétního výživného přistupuje jen v případech potenciálního ohrožení oprávněného dítěte – nežijí-li rodiče spolu, při jejich rozvodu, případně

pokud některý z rodičů svou vyživovací povinnost neplní. Smyslem takové úpravy je zajistit dítěti srovnatelné podmínky s těmi, jaké by mělo, kdyby rodiče žili spolu a řádně se o ně starali (srov. nálezn Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 650/15 ze dne 16. 12. 2015). I poté, co již rodiče nežijí ve společné domácnosti, tedy trvá jejich vyživovací povinnost k dítěti zásadně ve stejném rozsahu jako by tomu bylo při společném soužití rodičů. Pro případ, že výživné musí být stanoveno soudem, vyjmenovává zákonodárce v § 913 a násl. občanského zákoníku hlediska rozhodná pro jeho výši.

34. Podle § 913 odst. 1 jsou pro určení rozsahu výživného rozhodné odůvodněné potřeby a majetkové poměry oprávněného, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Podle § 913 odst. 2 občanského zákoníku je při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Přihlédnou je třeba také k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí, popřípadě i k péči o společnou domácnost.
35. Podle § 915 odst. 1 občanského zákoníku má být životní úroveň dítěte zásadně shodná s životní úrovní rodičů, přičemž toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.
36. Při určení konkrétní výše výživného bere odvolací soud ve svých rozhodnutích primárně v úvahu životní úroveň, výši průměrného měsíčního příjmu rodičů v rozhodném období, počet rodičů vyživovaných dětí, podíl péče rodičů u každého z dětí a odůvodněné potřeby dítěte. Přihlíží např. i k výši nezbytných výdajů rodičů např. na zajištění bydlení, toto kritérium však hodnotí již jen jako podpůrné.
37. V tomto konkrétním případě vycházel odvolací soud s ohledem na nová zjištění učiněná ze strany odvolacího soudu ohledně faktických příjmů otce ze zcela jiného skutkového stavu a musel tak rozhodnutí soudu prvního stupně výrazně korigovat.
38. Odvolací soud při zjištění, že otec ze svého podnikání dosahuje čistého měsíčního příjmu ve výši minimálně 150 000 – 160 000 Kč měsíčně, má minimální výdaje na bydlení a vyživovací povinnost má pouze k nezletilé K██████ a k nezletilému J██████, s nimiž se stýká pravidelně v rozsahu cca 12 dnů v měsíci, a že matka má doposud příjem pouze v podobě rodičovského příspěvku, má jen minimální výdaje na bydlení a má stejně jako otec vyživovací povinnost pouze k nezletilé K██████ a k nezletilému J██████, o něž osobně pečuje v rozsahu cca 18 dnů v měsíci, dospěl k závěru, že všem zákonným kritériím, tj. schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům rodičů na straně jedné a odůvodněným, aktuálně zcela standardním potřebám dětí na straně druhé odpovídá ze strany otce výživné ve výši 20 000 Kč měsíčně pro nezletilou K██████ a ve výši 19 000 Kč měsíčně pro nezletilého J██████. Vzhledem k tomu, že takto stanovené výživné poměrně významně překračuje částky, které je matka spotřebovává na běžné potřeby dětí včetně zajištění určitého nadstandardu, a vzhledem k tomu, že otec dosahuje svých příjmů z podnikání a jeho zisky mohou dosáhnout významných změn a nemusí v budoucnu odůvodnit zachování nyní nastavené výše výživného, považoval soud za žádoucí, aby část výživného byla u obou dětí určena na spoření určené pro případné krytí odůvodněných potřeb dětí v budoucnu, které nebude možné z objektivních důvodů krýt z výživného hrazeného otcem k rukám matky či z finančních částek poskytnutých matkou. U obou dětí určil odvolací soud na spoření částku 7 000 Kč měsíčně, neboť má za to, že výživné hrazené otcem k rukám matky ve výši 13 000 Kč měsíčně u nezletilé K██████ a ve výši 12 000 Kč u nezletilého J██████, je schopné pokrývat aktuální odůvodněné potřeby obou dětí v míře odpovídající životní úrovni otce vyplývající z jeho nadstandardního příjmu.
39. Při výživném stanoveném nezletilé K██████ tímto rozsudkem měl otec za dobu od 1. 5. 2022, kdy rodiče ukončili společné soužití, do doby vyhlášení rozsudku, zaplatit na její výživu částku 380 000 Kč (19 měsíců x 20 000 Kč měsíčně), uhradil však pouze 54 500 Kč (8 měsíců x 2 000 Kč, 1 měsíc x 2 500 Kč a 9 měsíců x 4 000 Kč). Jeho dluh na výživném pro nezletilou K██████ tak

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zahradníková

činí 325 500 Kč (380 000 Kč – 54 500 Kč). S ohledem na výši dlužné částky pak odvolací soud v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o.s.ř. umožnil otci zaplatit dlužnou částku nikoliv ve třídní zákonné lhůtě, ale ve lhůtě delší 15 denní, aby otec měl možnost složit potřebnou částku např. výběry z jednotlivých účtů. S ohledem na celkovou výši dluhu uložil otci povinnost část dlužné částky uhradit k rukám matky, část však na spořicí účet nezletilé za účelem tvorby finančních úspor.

40. Při výživném stanoveném nezletilému J. [redacted] tímto rozsudkem měl otec za dobu od 1. 5. 2022, kdy rodiče ukončili společné soužití, do doby vyhlášení rozsudku, zaplatit na jeho výživu částku 361 000 Kč (19 měsíců x 19 000 Kč měsíčně), uhradil však pouze 45 500 Kč (8 měsíců x 2 000 Kč, 1 měsíc x 2 500 Kč a 9 měsíců x 3 000 Kč). Jeho dluh na výživném pro nezletilého J. [redacted] tak činí 315 500 Kč (361 000 Kč – 45 500 Kč). S ohledem na výši dlužné částky pak odvolací soud v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o.s.ř. umožnil otci zaplatit i tuto dlužnou částku nikoliv ve třídní zákonné lhůtě, ale ve lhůtě delší 15 denní, aby otec měl možnost složit potřebnou částku např. výběry z jednotlivých účtů. I u nezletilého J. [redacted] odvolací soud uložil otci s ohledem na celkovou výši dluhu povinnost uhradit část dlužné částky k rukám matky, část však na spořicí účet nezletilého za účelem tvorby finančních úspor.
41. Postupem dle § 164 o.s.ř. pak odvolací soud odstranil početní chybu, když na místo správně znějící výše dlužného výživného pro nezletilou K. [redacted] 325 500 Kč, nesprávně uvedl ve výroku rozsudku částku 325 000 Kč.
42. Vzhledem ke shora uvedeným závěrům proto odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadených výrociích II., II. a IV., tj. ve výrociích o výživném a o úpravě styku otce s nezletilými ve smyslu ustanovení § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku a ve výroku I. o úpravě péče pak rozsudek soudu prvního stupně dle § 219 o.s.ř. potvrdil, neboť shledal tento výrok správným a se zájmy nezletilých souladným.
43. O nákladech řízení před soudem prvního stupně i před soudem odvolacím rozhodl odvolací soud podle ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. v souladu s ustanovením § 151 odst. 1 věty před středníkem o.s.ř., podle ustanovení § 23 věty první z. ř. s., když v řízení před soudem prvního stupně ani v řízení odvolacím nebyly pro aplikaci věty druhé tohoto ustanovení shledány důvody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Nebude-li povinnost tímto rozsudkem stanovená plněná dobrovolně a v určené lhůtě, lze se jejího plnění domáhat návrhem na soudní výkon rozhodnutí, či návrhem na exekuci.

Podle § 502 odst. 1, 2 z.ř.s. soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí, nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popř. o úpravě styku s ním, anebo rozhodnutí o navrácení dítěte. Výkon rozhodnutí uložením pokuty lze nařídít opětovně, jen je-li to účelné; výše jednotlivé pokuty nesmí přesahovat 50 000 Kč. Pokuty připadají státu a soud eviduje částku vymožených pokut.

Podle § 503 odst. 1, 2 z.ř.s., je-li to účelné, může soud

- a) tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popř. o úpravě styku s ním, anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, nařídít první setkání s mediátorem v rozsahu třech hodin,
- b) nejsou-li dány podmínky pro změnu rozhodnutí, stanovit plán navykacího režimu, je-li to v zájmu dítěte,
- c) rozhodnout o uložení povinnosti osobám, mezi kterými má být styk realizován, styk vykonávat pod dohledem orgánu sociálně-právní ochrany dětí,
- d) nařídít povinnému setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Zahradníková

Shledá-li soud porušování plánu navykacího režimu některým z účastníků, které má vliv na účel navykacího režimu, nebo dospěje-li k závěru, že navykací režim neplní svůj účel, plán zruší a přistoupí k výkonu rozhodnutí podle § 504 z.ř.s.

Podle § 504 z.ř.s. zůstane-li postup soudu podle § 502 a 503 z.ř.s. bezvýsledný, nebo je-li po zahájení řízení z okolností případů zřejmé, že by tento postup zjevně nevedl ke splnění povinnosti, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání tomu, komu bylo podle rozhodnutí nebo dohody svěřeno, nebo má být navraceno, anebo tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu.

Praha 22. listopadu 2023

JUDr. Dana Kostková, v. r.
předsedkyně senátu